

KÄK

1930-2005

2/2005

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

JULKAISIJA

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
e-mail: sko@utu.fi
WWW: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

TOIMITUS

Päätoimittaja
Maija Kajanto

Toimittajat
Aki Halonen
Kirsi Mikkonen
Elina Pajunen
Josi Tikkanen

Art Director
Timo Raunio

Etu- ja takakannen piirroksat:
Anne-Maria Nyström

Painosmäärä 100 kpl
Painopaikka
Digipaino, Turun yliopisto

Si- sääl- lys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Piällysmiehen pohdiskelua
- 5 Mulkaus taaksepäin
- 6 SKO 80 vuotta
- 10 Kasvo SKO:n kasvojen takana
- 12 Tohtorinhattua hakemassa
- 14 SKO, kyykkä ja Josi
- 15 Miästenkerhon maistelemla
- 16 Esittelyssä tänään... Kaavi
- 18 Nähtyä, kuultua, haistettua & maistettua

Pää- kirjoitus

Tekohengitystä jo vuosikymmenet

Savo-Karjalainen osakunta on porskuttanut eteenpäin jo 80 vuotta. Tätä saavutusta juhlistettiin viime keväänä kunnan pirskeillä. Osakunnan yhteydessä toimiva KÄK-lehti täyttää tänä vuonna viisi vuotta vähemmän, mittariin napsahtaa vuosia 75. Pitelet siis hyppysissäsi kunnioitettavassa eläkeiässä olevaa yksilöä.

Jo kahdeksankymmentä vuotta osakuntamme on antanut itäsuomalaiselle kulttuurille tekohengitystä ympäristössä, joka kaikessa Varsinais-Suomalaisessa yrmeydessään ei varmasti ole joka hetki tukenut työtä parhaalla mahdollisella tavalla. SKO on elvyttänyt kulttuuria, josta on syytä olla ylpeä. Yleensä elvytettävä ei pysy hengissä tekohengityksen avulla kuin muutamia minuutteja. Me puhumme nyt kahdeksasta vuosikymmenestä. Melkoinen tekohengitysurakka.

Mikään järjestö ei kuitenkaan elä pelkästään loistavan menneisyytensä tuella. Tarvitaan tulevaisuuden tekijöitä, kykyjä, organisaattoreita. SKO:lla olemme voineet ilolla todeta, että uudet tuulet puhaltavat. Vaikka ne puhaltavatkin teekkarien ja arkeologien luentosaleilta päin, raikastavat ne silti ilmapiiriä.

Tämänkertaisessa KÄKissä hehkutetaan asiantuntevasti viime kevään tasavuosisjuhllisuuksia ja kerrotaan muutenkin laajasti armaan osakuntamme toiminnan kirjosta. Kansikuva ja muutenkin lehden visuaalinen ilme ovat saaneet vaikutteita Anna-Maria Nyströmiltä, jonka haastattelun voi myös lehdestämme lukea. Kiitokset kaikille lehdentekoon osallistuneille ja erityisesti Kaavin kunnalle, joka nyt näyttelee pääroolia Esittelyssä tänään -palstalla.

Toivomme SKO:n loppuvuodelle yhtä vahvaa esitystä kuin mitä tähän mennessä on vuoden aikana nähty!

Maija Kajanto
Päätoimittaja

PS. SKO on siirtynyt tämän vuoden aikana uuteen aikaan myös siinä mielessä, että päätoimittajana on ollut ammatikseen toimittajan töitä tekevä skoijari. Ensi vuonna tilanne voi muuttua. Toivotaan sitä, sillä eihän toimittajista pidä kukaan; edes toimittajat eivät pidä toimittajista.

Piällysmiehen pohdiskelua

Osakuntamme juhluvuosi alkaa taittua loppuaan kohti, seniorijuhlien jälkeen ovat jäljellä enää oikeastaan yhdet potentiaalisen mielenkiintoisen sitsit, pikkujoulut, hallituksen vaihto ja tilinpäätös. Sekä jokunen vuoden yli jatkuva projekti.

Vaikka vuosi on ollut täynnä toimintaa, on kuraattorin homma ollut tavallaan jopa odotamaani helpompi. Tekemistä on ollut ihan älyttömästi, mutta hallituksen jäsenet ovat hoitaneet hommansa loistavasti, ja mukana on häärinyt suorastaan ilahduttava joukko muita aktiiveja.

Aktiivisia jäseniä? Tosiaan, Isoon Kirjaan on tullut kuluneen vuoden alla mukavasti uusia nimiä, ja parin viimeisen vuoden beaaneista on varsin moni ilmestynyt paikalle vielä toistekin. Muutenkin Osiksella on pyörinyt tänä syksynä enemmän porukkaa kuin aikoihin; suuri joukko fukseja on pesiytynyt saliin tekemään kotitehtäviään, pelailemaan biljardia ja muuten vain viettämään aikaansa. Osiksesta on oikeasti tullut taas opiskelijoiden olohuone.

Mielenkiintoinen trendi on ollut myös hie-
man pidemmällä opinnoissaan olevien ihmisten osakunnallinen herääminen. Ilmeisesti lup-

sakasta tunnelmasta, hyvästä kahvista ja pehmeistä sohvista saa mukavaa vastapainoa gradustressille.

Oman osansa jäsenten rekrytoinnissa ja aktiivoinnissa on toivottavasti ollut säännöllisellä toiminnalla, erityisten tapahtumien lisäksi joka maanantai-ilta pitäisi osakunnalla olla jotain aktiiviteettia. Leffoja on katsottu, pelejä pelailtu ja naisten- sekä miestenkerhot ovat kokoon-tuneet. Viinikerho ja Kyykkäliiga ovat jatkaneet perinteiseen tapaansa, mitä nyt ChTR vaihtoi maistelupäiväänsä.

Hulluista projekteista osakunnan henkilö-hakemistokirjaa on ruvettu viemään eteenpäin, kuten jotkut ehkä seniorijuhlakutsunsa ohesta huomasivatkin. Toivottavasti saadaan hyvää materiaalia kasaan ja kirja painoon vielä lähitulevaisuudessa.

Tällaisin mieltein tällä kertaa, ehkä hieman valoisampia pohdintoja kuin keväällä. Lopuksi haluan vielä toivottaa kaikille osakuntalaisille oikein hyvää loppusyksyä ja toivottavasti lumista talvea ihan tänne Turkuunkin asti.

Aki Halonen
I Kuraattori

Mulkaus taaksepäin

TEKSTI: MAJJA KAJANTO

Kuten jo pääkirjoituksessa todettiin, tänä vuonna tulee KÄKin historiassa täyteen kunniakas 75 vuotta. Ikäänsä nähden KÄK on pirteä vanhus, jota ei tunnu ikä painavan.

Vaikka osakunnan asenteena on erityisesti viime aikoina ollut katsoa eteenpäin, on syytä silloin tällöin myös vilkaista taaksepäin. Joka ei tunne historiaansa, tulee toistamaan sen. Tässä siis muutamia satunnaisia otteita KÄK ja Käenpiika-julkaisujen edeltäviltä vuosikymmeniltä.

Maailma muuttuu vai muuttuko?

Edellinen päätoimittaja ja nykyinen päätoimittaja eli allekirjoittanut ovat välillä repineet niitä viimeisiäkin hiuksiaan, kun KÄKin juttuja ei tahdo kuulua määräpäivään mennessä. Ilmeisesti emme ole tässä asiassa täydellisen yksin. Vuoden 1934 päätoimittaja sivaltaa osakunnan kynänikkareita hillityllä sarkasmilla:

KÄK ilmestyy kun on tarvis. Lehti ottaa vastaan etupäässä kaunokirjallisia tuotteita ja puna-musta-keltaisia poliittisia kyhäelmiä, mielenkiintoisia tilastotietoja ja kaikenlaisia pikku-uutisia. Kirjoituksia lehteen otetaan kiitollisuudella vastaan vielä sitenkin kun lehti on jo painettu.

Terveiset Tuonelasta

Rekrytointi on ollut ja on yhä osa SKO:n syksyn tärkeimpiä asioita. Ainakaan kahdessakymmenessä vuodessa ei rekrytointityyli ole juuri muuttunut. Tästä on oivana osoituksena kertomus vuoden 1983 tutustumisbileistä. Juttu on lähtenyt rekrytointin kohteeksi joutuneen kynästä.

Illan aikana minut aivopestiin uskomaan hellävaroin siihen, että SKO on mainioin pulju tässä kylässä. Käännytystyö onnistui erinomaisesti, vielä sama-

na iltana täytin käsi sydämellä jäsenhakemusannoksen ja vakuutin uskollisuutta vuoden ajaksi SKO:lle. Liekö ollut viisasta?

Niinpä niin, yllä kuvaillun ratkaisun viisautta on meistä joutunut moni pohtimaan myöhemmilläkin vuosikymmenillä. Kuvaavaa on, että jutun kirjoittaja on otsikoinut tekstinsä sanoilla ”Vielä ehtii Tuonelaan”.

Lisäksi lehden kanteen on päässyt mainos pikapankista eli nykykielellä ottomaatista, ja tekstissä kehoitetaan jättämään turha kiire ja jonottaminen – pikapankista rahat näppäillään alle minuutissa. Maailma totisesti muuttuu, sillä nykypäivän kaikkein turhauttavimpia jonotuksia on pankkiautomaatin vapautumisen vartominen. Ja eikös niitä automaattejakin vähennetä, jotta ihmiset siellä jonottamisen sijasta maksaisivat korteilla ja säästäisivät siinä tämänkin jonotusajan...

Miesten aktivoitumisesta

1970-luvulta taas on peräisin seuraava Käenpiassa julkaistu purkaus:

Tämä ei sitten ole mikään tiettyyn henkilöön kohdistuva herjaus, tämä on tiettyihin henkilöihin kohdistuva haukkukirjoitus. Mie vaan ihmettelen, että minkä takia jotkut yleensä ovat kiinnostuneet osakunnasta, onko hallituksessa ym. istuminen joku erityinen ilo vai mikä on kun TEKEMINEN ei kiinnostaa. Kyllähän nämä luomakunnan kruunut käyvät hallituksen kokouksissa (enemmän kuin ovat poissa) ja saattavat puhuakin jotain, mutta toteuttaminen jääkin sitten naisten harteille. Eihän siinä tietysti mitään, pääasia että tullee tehtyä, mutta miun luontoon ottaa moinen vetelyys!

Tätä ongelmaa meidän osakunnallammehan ei tietenkään enää ole, eihän...?

SKO 80 vuotta

Armas osakuntamme täytti pyöreitä vuosia, ja tilaisuutta juhlittiin asianmukaisin menoin viime keväänä.

TEKSTI: KIRSI MIKKONEN
KUVAT: ANTTI HALONEN

Paikkana oli Ravintola Suomalainen pohja. Juhlavieraat kokoontuivat paikalle ja etukäteen tehdyt valmistelut ja muiden vieraiden tyylikkyys loivat jännittynyttä tunnelmaa. Pojat näyttivät miehiltä tummat puvut päällään ja tytöt kauniilta neidoilta toinen toistaan juhlavimmissa mekoissaan.

Cocktail-tilaisuus alkoi ja Isäntä Antti Halonen toivotti vieraat tervetulleiksi juhlistamaan

osakunnan 80. toimintavuotta. Muut osakunnat olivat halunneet muistaa juhlavuotta, ja käytännöllisiä, hauskoja ja arvokkaita lahjoja jaettiin.

Tällä välin muut vieraat olivat kerääntyneet juhlasaliin ja itse juhla voi alkaa, kun airueiden saattama Suomen lippu Savo-Karjalaisen Osakunnan lippu vanavedessään tuotiin saliin. Isäntä toivotti vieraat tervetulleiksi ja kehotti heitä

Turun Torkkelin killan puheenjohtaja, dosentti Eero Aantaa piti mielenkiintoisen juhlapuheen aiheesta "Sellanen ol' Viipuri".

nauttimaan illan ohjelmasta. Osakunnan ensimmäinen kuraattori Aki Halonen kertoi osakunnan uutisia ja uuden hallituksen linjauksista – ja lupasi olla puhumatta korkeakoulupolitiikkaa.

Tätä seurasi dosentti Eero Aantaan puhe "Sellainen ol' Viipuri". Puheessaan Aantaa kuvasi, millainen kaupunki Viipuri oli sen vielä kuullessa Suomelle. Ja hetkeksi juhlasalin täytti harras tunnelma, kun kaunis muisto menneestä heräsi hetkeksi eloon ja juhlaväki voi miltei kuulla kaupungin äänet ja nähdä katujen vilinän.

Näistä tunnelmista palattiin takaisin nykyhetkeen, kun tarjoilijat kantoivat eteemme herkullisen illallisen ja aloimme tehdä sitä, minkä me Savo-Karjalaiset osaamme parhaiten; syödä, juoda ja laulaa. Tunnelma oli hilpeä, kun kaikki yhtyvät "Lentävän kalakukon" kerto säkeeseen.

Juhlassa ansionauhalla palkittu Henna Nykänen sekä osakunnan edellinen kuraattori Jyrki Roine.

1980-luvun lopun ja 90-luvun osakuntapolvea. Etualalla Petri Kähkönen ja Kaija Kangasjärvi.

Pääruoan jälkeen inspektorimme dekaani Kaisa Häkkinen jakoi osakunnan toimintaa ahkerimmin tukeneille jäsenille erilaisia ansiomerkkejä. Harrastusmerkit saivat Aki Halonen, Niina Toivanen ja Maija Kajanto. Ansionauhat saivat Henna Nykänen sekä Liisa Sivonen. Kymenlaakson Osakunnan stipendin sai Aki Halonen ja Savo-Karjalaisen Osakunnan stipendin Elina Pajunen.

Virallisemmän osuuden jälkeen tuli vihdoin hetki, jota ainakin itse olin odottanut. Professori Kari Immonen piti puheen naisille. Hän puhui naisen mystisyydestä ja ylisti naista lähes palvovin sanakäntein. Tämän päätteeksi miehet nousivat laulamaan serenadin naisille. Tällä välin professori Immonen saattoi Emäntämme Elinan salin eteen ja laulun päätteeksi tarjosi kaikille miespuolisille vieraille kurkun kostukkeeksi kuohuviiniä emännän kengästä.

Immosen puheen innoittamana osakunnan kulttuurisihteeri piti miehille vastauspuheen, jossa pohditaan niinkin vaatimatonta kysymystä, kuin "Mikä on mies?" Lopputulema oli, että mies on ihastuttava, karvainen olento, jota ilman elämä olisi aika tylsää.

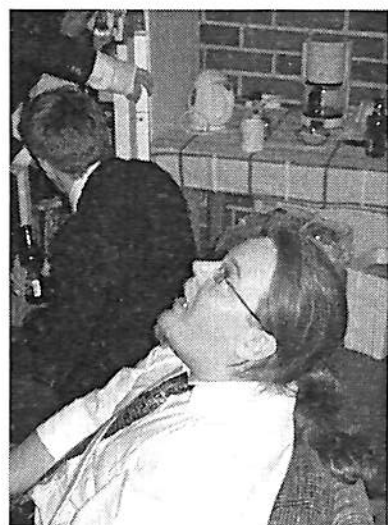
Jälkiruoan jälkeen tunnelmaa rauhoittui hie- man, kun väki hiljentyi kuuntelemaan kamari- musiikkia.

Juhlaväki lauloi De brevitae vitaen sekä maakuntalaulut, ja liput kannettiin pois airueiden saattamina. Tämän jälkeen orkesteri Sinikotkat viritti soittimensa ja juhlatanssit voivat alkaa. Parit pyörähtelivät ympäri salia valssin tahtiin ja tunnelma oli katossa. Musiikki tuntui loppuvan aivan liian aikaisin...

Mutta onneksi juhlinta jatkui aamuun asti tutussa paikassa, S-Osiksella.

Jatkoilla toimiston hämy houkutteli tuttuun tapaan väkeä puoleensa siinä vaiheessa, kun bilettäminen alkoi väsyttää.

Rankan päivän ilta.

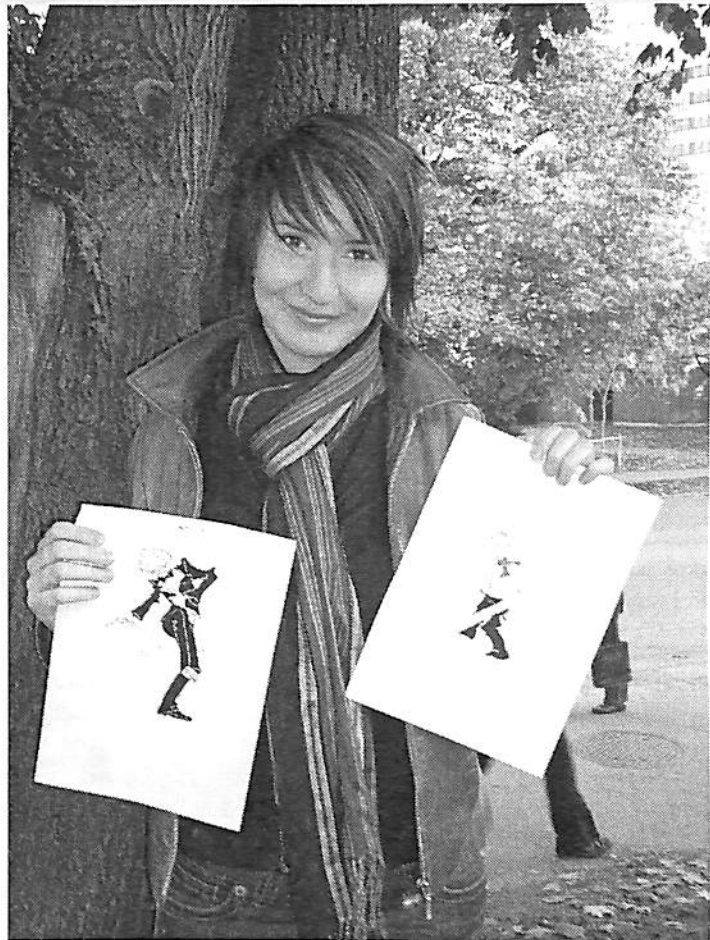

Ovatko kaikki enää ihan tässä maailmassa?

Kasvo SKO:n kasvojen takana

TEKSTI JA KUVA:
MAIJA KAJANTO

Anna-Maria Nyström pitää naivismista eikä halua olla väärinymmärretty taiteilija

SKO on tänä syksynä saanut uutta ilmettä. Esitteisiin on ilmestynyt hilpeitä, naivistisia hahmoja, jotka hengaavat erehdyttävästi SKO:n sohvia muistuttavan huonekalurykelmän ympärillä. Tämän uuden ilmeen takaa löytyvät myös ihan oikeat kasvot. Kuvat on piirtänyt Åbo Akademiassa opiskeleva vapaa-ajantaiteilija Anna-Maria Nyström.

Anna-Maria Nyström on kotoisin Tammissaaresta ja opiskelee Turun Åbo Akademiassa valtio-oppia ja kansainvälistä oikeutta.

SKO:n esitteiden kuvittaminen oli Nyströmin mukaan hauska projekti.

- Esitekuvia oli kiva tehdä. Tätä ennen olen tehnyt joitakin pieniä julisteita Åbo Akademin ranskan ainejärjestölle. Sen kokemuksen myötä tiesin, että näitä esitteitä ja kuvituksia todella tarvitaan. Näissä projekteissa oppii aina tuntemaan myös uusia ihmisiä ja saa kontakteja, Anna-Maria Nyström juttelee.

Piirtämistä pienestä pitäen

Piirtäminen on Nyströmille tuttua touhua jo varhaisilta vuosilta.

- Piirtäminen on ollut harrastukseni melkein syntymästä asti. Kaksivuotiaasta saakka olen piirtänyt ihmisiä. Äiti kertoi, että niissä piirroksissa aloitin aina silmäripsistä, ne olivat ensimmäinen asia, joka ilmestyi paperille, Anna-Maria naurahtaa.

Erityisalana työllä ovat naivistiset hahmot.

- En ole koskaan tykännyt tehdä potetteja tai maisemakuvia, niissä ei ehkä ole ollut tarpeeksi haastetta. Yläasteella aloin tehdä epärealistisempia hahmoja, pidän naivismista ja töistä, joissa saa käyttää mielikuvitusta. Naivismiin vastapainona pidän myös synkistä juutuista kuten hevimetallibändien goottiseseta tyylistä.

Myös ilmaiseva kuvataide on Anna-Maria Nyströmille omalta tuntuva asia.

- Jos kuvalla voi sanoa jotain, esittää ajatuksen tai idean ja viedä viestiä jonkin hahmon kautta eteenpäin, se on palkitsevaa. Siksi pidin esitteenkin tekemisestä, Nyström naurahtaa.

Osakunnalle oma tyyli

SKO:lle piti löytää esitteeseen sopiva tyyli. Tämä tuotti pientä haastetta taiteilijalle.

- Olen tehnyt paljon erilaisia ja erityyppisiä hahmoja, eri tekniikoilla ja tyyliellä. Näissä kuvissa tyyli on melko selkeä ja ilmeet ja eleet tulevat selvästi esiin. Ajattelin, että tämä sopisi teille. Henna ja Kirsi (Nykänen ja Mikkonen) olivat valitsemassa tyyliä ja he myös tekivät

valtavasti hommia esitteen parissa. Itse toimin vain heidän työkalunaan tässä projektissa, Anna-Maria Nyström kertoo.

Taiteellisesti lahjakas Anna-Maria toivoo voivansa jatkossakin tehdä alan töitä. Jalat pysyvät kuitenkin tiukasti maan pinnalla.

- Haaveenani on, että voisin joskus tehdä esimerkiksi mainosjuttuja ja yksi haaveeni olisi myös kuvittaa lastenkirjoja, ehkä myös tehdä postikortteja. Mutta tiedän, että alalla on todella kova kilpailu.

Valtio-opin ja kansainvälisen oikeuden opinnot toivottavasti takaavat Nyströmille oman näköisen työpaikan.

- Itselleni olisi tärkeintä tehdä jotakin mielekästä työtä, vähän sellaisella "maailma pelastuu"-fiiliksellä, ja haluan varmistaa opiskeluiden myötä, että siihen on hyvä pohja. En todellakaan halua päätyä siihen, että olen joku väärinymmärretty taiteilija, Anna-Maria Nyström tokaisee.

Kontakti Itä-Suomeen

Anna-Maria Nyström tunnustaa, että ennen SKO:n esitteen kuvitusprojektia Itä-Suomi oli hänelle melko tuntematon vyöhyke.

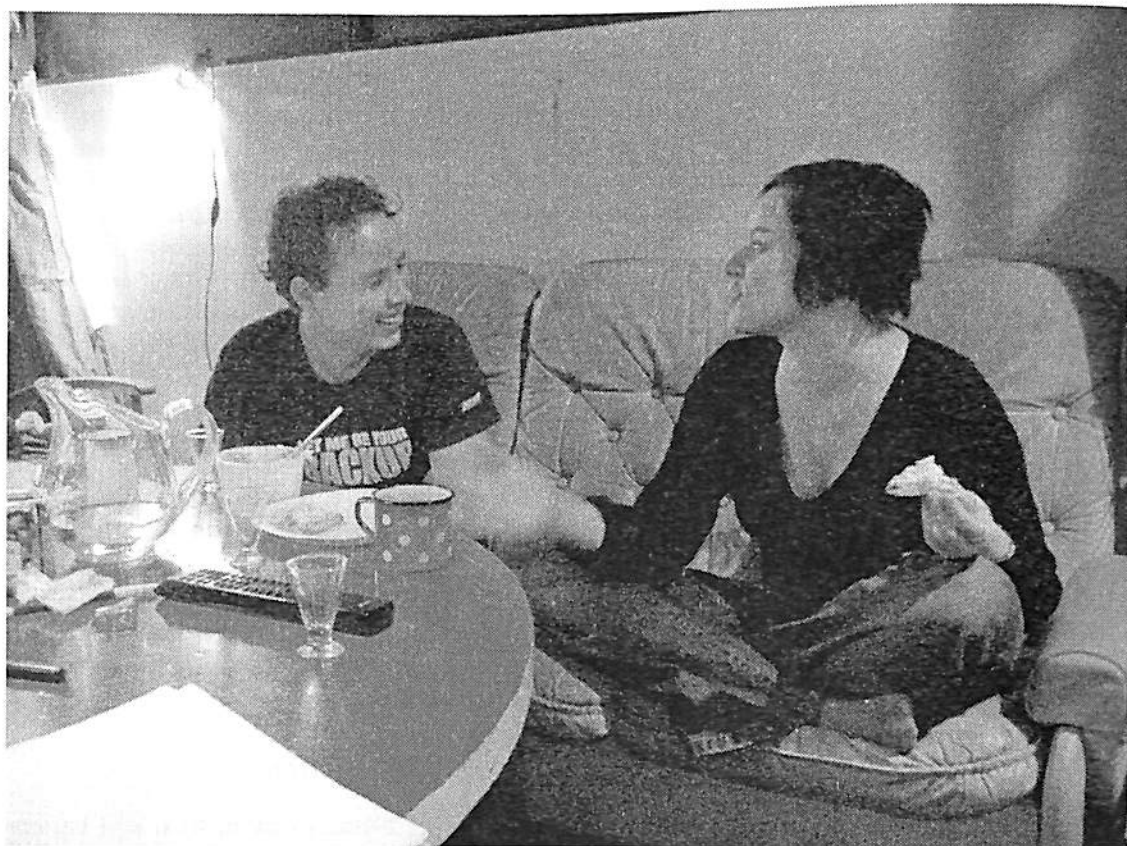
- Tämä oli ensimmäinen kontaktini Itä-Suomeen, lyhyttä Joensuussa pistäytymistä lukuun ottamatta en ole edes käynyt itäisessä Suomessa. Hävettää, kun on niin paljon, mitä ei tiedä omasta maastaan. Arvostan sitä, että meillä on Suomessa niin paljon erilaista kulttuuria, pitäisi olla ylpeä siitä.

Kuluneen syksyn aikana SKO:n traditiot tulivat Annalle tutuksi. Yhtenä uututena tuli SKO:n aktiivisesti markkinoima kansallispeli.

- SKO:lla on on tosi hauskoja perinteitä, kuten kyykkä. Itse tuijotin kyykkämailaa ensimmäisellä kerralla aika ihmeissäni. Siitä sitten sainkin idean kyykkä-aiheiseen piirrookseen.

Toinenkin kuvista sai vaikutteita taiteilijan omista kokemuksista.

- Joku saattaa ihmetellä esitteen kansikuvassa, että miksi yhdellä tyypeistä on hammasraudat. Se idea tuli ihan itsestään, Anna-Maria hymyilee ja väläyttää huuliensa lomasta näkyviä rautoja.

Tohtorinhattua hakemassa

Syksyn seniorijuhlissa saadaan jälleen uusi osoitus SKO:n toiminnan viimeaikaisesta virkistymisestä. Osakunnan uudehkot tulijat Elina Pajunen ja Olli Heimo ovat herättelemässä hieman nuupahtanutta kulinaarisen tiedekunnan väitösperinnettä henkiin. Seniorijuhlissa tarkistetaan parivaljakon väitöskirja aiheesta "Abstintin vaikutus karjalanpiirakoiden tuottamaan kulinaariseen makuelämykseen".

TEKSTI: MAIJA KAJANTO
KUVAT: ANTTI HALONEN
& HANNU RAUHALA

On vuosia aikaa siitä, kun osakunnan juniorijäsen olisi viimeksi tehnyt kulinaarisen väitöksen. Päätimme piristää tätä kulinaarista toimintaa myös opiskelijoiden suuntaan. Hyvä ruokahan on kaikkien juttu, ei ainoastaan se-

niorijäsenten, Olli Heimo ja Elina Pajunen kertovat.

Heimo ja Pajunen lähtevät väitöskirjassaan täyttämään suuria saappaita; edellisen väitöskirjan tekijä oli vaatimattomasti suomen

kielen professori ja humanistisen tiedekunnan dekaani Kaisa Häkkinen, jonka väitöskirja *Kala suomalaiskansallisesta, etymologisesta ja kulinaarisesta näkökulmasta* katkaisi pitkän väitösksettömän seniorijuhlaputken.

Naisjumaluudesta absinttiin

Ajatus väitöksen teemasta syntyi Ollin ja Elinan yhteistyönä.

- Olin harkinnut väitöksen tekemistä aiheesta "karjalanpiirakka naisjumalatar-kultin yhtenä ilmentymismuotona". Ollin ansiosta päätimme kuitenkin yhdistää piirakkateeman absinttiin, Elina Pajunen tilittää.

- Elina voi jatkaa sitten post doc-tutkielman tuosta aiheesta, Olli Heimo kuittaa.

Karjalanpiirakan ja absintin liitosta kertova väitöskirja vaati tekijöiltään ankaralla otteella toteutetun empiirisen tutkimuksen, jonka puitteissa hyödynnettiin nykYTEknologian mahdollisuuksia tiedonhaussa. Käytännössä tämä tarkoitti kolmea tutkimustapahtumaa, jolloin nautittiin absinttia ja karjalanpiirakoita ja tarkasteltiin niiden muodostamaa kulinaarista elämystä.

Suola, rasva ja muut maut

Tutkimuksen johtopäätökset pysyvät luonnollisesti salassa varsinaiseen väitökseen saakka, mutta pientä esimakua tuloksista Elina ja Olli sentään suostuivat antamaan.

- Näin alustavasti voisi sanoa, että absintin nauttiminen nostaa esille karjalanpiirakoiden rukiisuuden, suolaisuuden ja rasvaisuuden. Kuitenkin se myös poistaa maun nyanssit täysin, Olli pohtii.

- Koostumus katoaa täydellisesti. Piirakka lakkaa olemasta kulinaarinen makuelämys, se ei enää tunnu suussa mitään. Vähän sama kuin söisi puuroa, Elina kuittaa.

Myös absintin määrä vaikutti sekä makuun että siitä kertomiseen.

- Toisen absinttishotin kohdalla piirakan maku on parhaimmillaan. Mutta neljännen tai viidennen shotin kohdalla kuvaileminen on kaikkein vilkkainta, väittelijät kertovat.

Jäämme mielenkiinnolla odottamaan seniorijuhlissa kuultavaa väitöstä.

SKO, kyykkä ja Josi

TEKSTI: JOSI TIKKANEN
PIIRROS: ANNA-MARIA
NYSTRÖM

Lukiassa historianopettaja kysyi joskus tunnilla, onko kukaan koskaan nähnyt kuvia kyykän peluusta. Minä en ollut nähnyt kuvia, mutta äidin kotipaikalla Keiteleellä käydessäni näin auton ikkunasta usein vanhoja herroja pelaamassa kyykkää rauhalliseen tahtiin kylän vanhalla urheilukentällä. Silloin lajista tuli minulle mieleen ranskalaiset herrasmiehet petankin parissa.

Myöhemmin opin, että kyykkä voi olla myös jotain aivan muuta. Se voi olla itsensä satuttamista liian pienen joukkueen kanssa yliopiston takapihalla.

Syksyn ekana kyykkäliigan peli-iltana pelasimme SKO:n joukkueessa kahdestaan Miran kanssa. Vaikka hauskaa oli, epätoivo ei ollut kaukana kun jokaisella heitolla tuntui, että käsi lähtee mailan mukana ja vieressä humalaiset teekkarit lauloivat kaikkien aikojen ärsyttävintä kesähittia kyykkäsanoilla.

Ennen epätoivon hetkiä yliopiston takapihalla tutustuin Keiteleen vanhoihin miehiin ja heidän kyykkäharrastukseensa viime kesänä. Kyykkä on saapunut Keiteleelle Pohjois-Savoon karjalan evakoiden mukana. Nykyään peliä pelaa paikkakunnalla kymmenkunta miestä, joiden keski-ikä ylittää reilusti eläkeiän.

Heittely on rauhallista, ja välillä sattuu "hasardeja". Joku heittäjistä jää juttuun kiinni niin, että unohtaa heittää vuorollaan. Toinen taas menee sekaisin kierroksesta ja heittää kahdesti samalla kerroksella.

Minut otettiin mukaan porukkaan nuoresta iästä huolimatta hyvin. Toiseen joukkueeseen minulla ei kuitenkaan ollut asiaa. Keiteleellä kun pelataan "sotaveteraanit vastaan loput" joukkueilla, eikä minulla ollut kuulemma elämäkokemukseni puolesta mahdollisuutta päästä veteraanijoukkueeseen, niin hyvä heittokäsi kuin minulla Keiteleen porukassa olin.

Kokemukset Keiteleellä kyykästä olivat niin hyviä, että harrastusta oli jatkettava. Siksi haueuduin SKO-openissa järjestävää seuraa edustamaan joukkueeseen.

Keiteleellä kyykkäveteraanit katsoivat, että uusi mies ei heitä liikaa. Kyykkäkyyntä kun on ikävä tauti.

Turussa heti ensimmäisenä ottelupäivänä heitin aivan liikaa. Seurauksena oli turvonnut kyyntä. Utta Turussa oli myös se, että kentällä kuuli kommentteja heittotyylistään. Keiteleellä yksi lajin parhaista puolista veteraanien mukaan oli mahdollisuus päästä puhumaan usein kylän asioista. Peli eteni sen mukaan, että välillä sukellettiin kahden viikon tai vuoden päähän Keiteleen paikallishistoriaan.

Turussa pelattiinkin ehkä enemmän varhaisen kyykän hengessä. Muistan lukeneeni jostain, että joskus muinoin yksi kyykän olennaisia puolia oli vastustajan nöyryyttäminen. Niinpä jossain saatettiin soveltaa sääntöä, jonka mukaan edellisen kierroksen voittanut joukkue saa heittää seuraavan kierroksen hävinneen joukkueen selästä.

Arkielämää vaikeuttavaa kipua ja nöyryytystä kylmässä ja pimeässä syysillassa. Miksi siis pelata kyykkää?

Se varmasti vaihtelee pelaajan mukaan. Joillekin se on tapa pitää yllä perinnekulttuuria. Toiset taas kuulemani mukaan pitävät onnistunutta vastustajan keskittymisen estävää kommenttia tyydyttävämpänä kuin onnistunutta heittoa. Minulle onnistunut heitto on se juttu. Vaikka kilpailuviettini on olematon, mikään ei voita onnistunutta heittoa. Kun mailaa lähtee oikein ja kaataa ison joukon kyykkiä ja vielä työntää ne pois neliöstä, se on tunne mahtava.

Silloin kaikki paitsi kyykkä on turhaa.

MIÄSTENKERHON MAISTELEMLIA

Osakuntamme miehet ovat vuoden mittaan maistelleet oluita oikein urakalla. Vähintään kerran kuussa on testattu jotain uutta ja mielenkiintoista panimo-teollisuuden tuotetta, ja vihdoin on koittanut välikatsauksen aika; mitä Miästenkerho suosittelee?

TEKSTI JA KUVAT:
AKI HALONEN

Ensimmäinen suositeltava on kevään suurhitti, jota kerhon läsnäolijat huhtikuussa kilvan kehuivat. Kyseinen herkku on sittemmin saanut paljon uusia ystäviä, mutta myös pari kriittisempää lausuntoa. Huomattava enemmistö pitää sitä silti ehdottomana huipputuotteena.

Fuller's Organic Honey Dew

- makea alkumaku
- pehmeä
- keväinen maku
- ei paha, ihan jees
- puuttuu vetisyys, väkevyys ja pistävyys
- Pommacin väristä
- "Kuin mehua joisi. Paitsi että parempaa."

Toinen suosituksemme on maisteltu jo viime syksyllä, mutta kyseessä on yhä yksi suosikeista. Toisin kuin mukavan kevyenä kesäjuomana toimiva hunajaherkku, tämä kaveri on hie-man täydempää tavaraa.

Aecht Schlenkerla Rauchbier Märzen

- onpa kauniin väristä
- makkararuisleipä, rukiinen
- riihikuivattu ruis
- savuinen jälkimaku
- tervasnapsi
- kitkerätkö jälkimaku?
- toimiiko ruoan kanssa?
- tumma, mutta ei tumma
- ei tästäkään ihan turha jätkä kännejä juo

Kauden kunniaininta täytyy ehdottomasti antaa *Euroshopper Lagerille*, joka yllätti kaikki positiivisesti. "Kaljojen Toyota, ei sillä pröystäillä, mutta hyvin sillä perille pääsee." Ennako-odotuksia heikommin sen sijaan menestyivät Panimoravintola Koulun sesonkituote *Kesä* sekä *Monty Python's Holy (Gr)ail*, jotka kumpikaan eivät merkittäviä kehuja raatimme huuilta kirjoittaneet. Kumpaisenkin väristä tosin pidettiin.

Kerho jatkaa maistelua näillä näkymin omalla paikallaan joka kuun viimeisenä maanantaina. Lisää tuloksia ehkä jatkossakin Käen sivuilla. Tervetuloa mukaan maistelemaan.

Esittelyssä tänään...

Kaavi – Koillis-Savon timantti

Kaavia kutsutaan Koillis-Savon timantiksi, koska kunnan maaperässä on luonnonrikkauksia kuten timantteja. Tällä hetkellä on meneillään timanttien etsintä- ja tutkimustoimintaa, joka toivon mukaan johtaa tulevaisuudessa teolliseen toimintaan.

Viihtyisä asuinkunta tarjoaa omakotitontteja 130 eurolla

Kaavin kunta täyttää tänä vuonna 130 vuotta. Juhlavuoden kunniaksi kunnassa on järjestetty tonttikampanja, jonka aikana tarjotaan omakotitontteja sekä kaava-alueilta että haja-asutusalueilta 130 eurolla/tontti. Kampanja jatkuu toistaiseksi. Lisäksi kunnassa on tarjolla runsaasti yksityisten

ja eri yhtiöiden kesämökkkitontteja. Keväällä 2005 hyväksyttiin Kaavinjärvi-Rikkavesi rantayleiskaava, joka sisältää yhteensä noin 300 rakennuspaikkaa kesämökki- ja omakotiasumiseen.

Kaavi on suosittu kesäasuntokunta, jossa sijaitsee yli tuhat loma-asuntoa. Kaavilla on paljon järviä, joiden rannat antavat erinomaiset mahdollisuudet kesäasumiseen. Kunnan väkiluku lähes kaksinkertaistuu kesäaikaan.

Vireässä maaseutukunnassa harjoitetaan monipuolista yritystoimintaa

Kaavi on vireä, palveluiltaan monipuolinen ja luonnoltaan puhdas maaseutukunta, jossa harjoitetaan monipuolista yritystoimintaa. Kunnan sijainti Koillis-Savossa on erinomainen. Etäisyys kuntakeskuksesta Kuopioon on noin 60 kilometriä ja Joensuuhun 95. Matkaa Kuopion lentoasemalle on 45 km.

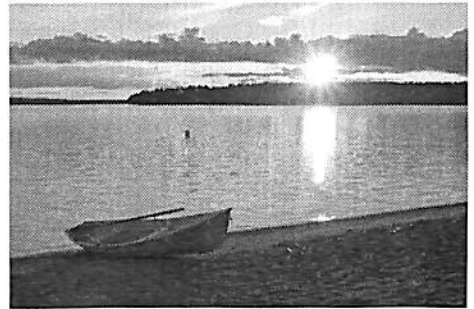
Kunnan palvelutaso on kunnossa ja elämisen laatu on korkea. Kohtuuhintaiset asunnot, toimi-

vat peruspalvelut, monipuoliset harrastusmahdollisuudet sekä viihtyisä asuinympäristö ovat hyvinvointitekijöitä, jotka luovat perustan myös elinkeinoelämän kehittymiselle. Kaavi on turvallinen kunta, jossa on tilaa asua ja yrittää.

Kaavin elinkeinorakenne on painottunut pienenteollisuuteen, myös maa- ja metsätalous ovat vahvoja osaamisalueita. Kaavi on myös vahva matkailukunta. Vaikkojoki koskenlasku- ja kalastusreittinä luo erinomaisen pohjan kesämatkailulle ja Maarianvaaran laskettelukeskus talvimatkailulle. Sanotaankin, että Kaavilla lasketellaan kesät talvet. Myös palveluelinkeinot ovat kasvava toimialue, kunnassa on erikoisliikkeitä, joilla on asiakaskuntaa ympäri Pohjois-Savoa. Kunnan elinkeinopolitiikassa pyritään kehittämään tietotekniikkaa hyödyntävää yritystoimintaa. Toinen kehityskohde on matkailu, johon liittyen Kaaville perustetaan matkailun Contact Center -yritys. Yritykselle haetaan parhaillaan työntekijöitä koulutukseen ja yritys aloittaa toimintansa maaliskuussa 2006.

Tällä palstalla esitellään jokin rakkaan Itä-Suomemme kunta. Esittelyn ovat lähettäneet kyseisen kunnan edustajat. Tämänkertaisessa esittelyssä on Kaavin kunta.

NÄHTYÄ, KUULTUA,

HAISTETTUA & MAISTETTUA

KOONNEET ASIOISTA
PERILLÄ OLEVAT TAHOT

Osakunnan yli on vyörynyt yhteemuuttoaalto. Aina-kin kolmen paris-kunnan tiedetään avoutuneen.

Osiksella on toistuvasti havaittu teräseläin vastaisia aseita (=joita ei terän pituuden vuoksi voi luokitella puukoiksi).

Osakunnan kuraattorin epäillään olevan sith-lordi.

Osakunnan virallinen metro nauttii toistuvasti/jatkuvasti Osiksen naisten vessan palveluista (mikä epämääräisen sukupuoli-identiteetin vuoksi sallittakoon).

Toimistolla kiertää legenda, että Petteri Kiesiläisen poistui omin jaloin Osakunnan 80-vuotisjuhlasta sammumatta. Edes silminnäkiäjät eivät usko asiaa todeksi.

Taloudenhoitajalamme Lauralla on kuulemma suhde erään osakunnan toimihenkilön kanssa.

Osakunnan isäntä kertoili laveasti alushousumieltymyksistään, Dressmanin Manbasicit ovat kuulemma aivan parhaita (huom. lahjavinkki) erityisesti jos niiden alla käyttää naisten pitsistringejä.

Osakunnan vanhat juopponaiset ryytvävät viinaa kuin viinaa, vaikka ämpäreistä (tästä todisteena toimistolla salaperäisesti tyhjentynyt pari viikkoa seissyt booliämpäri).

Gestapo taas siirtyi suosiolla siniseen koppiin, kun sinne saatiin ovi.

Huhutaan että tieteen teko osakunnalla on mennyt irstailuksi.

Ellu-emännällä mainitaan olevan suhde jonkun piltin kanssa.

Osakunnan I. kuraattorin huhutaan haavoittuneen SKO:n ja SHO:n välisissä taisteluissa.

Eräs osakunnan toimihenkilöstä vietti yönsä osakunnan toimistolla Beanisitsien jälkeen, erään TPO:laisen silkkipukuherrasmiehen kanssa. Lusikka-asentoa pelätään käytetyn.

In & Out

SKO:ssa on nyt In:

- Snooker
- Sohva
- Muutos
- Saunominen
- Yhteenmuuttaminen
- Sanaleikit
- SKOlut
- HEVI!
- Tiede
- Battery
- Äidit
- Hannu ja Tonto
- Muumilimsa
- Pleikkari
- Sitsit
- 1920-luku
- Pienet punaiset urheiluautot
- Megazone

SKO:ssa on nyt Out:

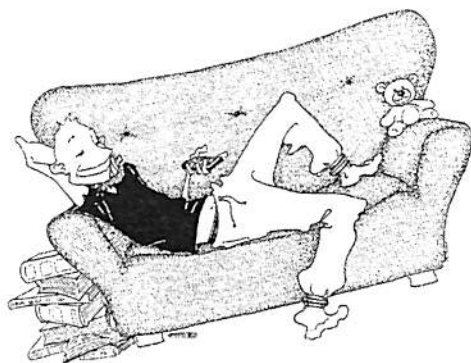
- Snooker
- Härskit vanhat miehet
- Tiskaaminen
- Viinikumit
- Vaseliini
- Kitsastelu
- Ylijännite/virtapiikit
- Pinkki
- Kaaos
- Yöunet
- Teho
- Loskapaska
- Positiivisuus

Keidas keskellä kampusta

Turun yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta (SKO)
<http://org.utu.fi/tyyala/sko>

Opiskelijan olohuone

Turun yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta (SKO)
<http://org.utu.fi/tyyala/sko>